

ישראל הוא שלמות הכל - זו בחינת גדלות ויעקב בחינת קטנות ויקרא את שמו ישראל, מהו ישראל, שלמות הכל, שכתוב (ירמיה ב') ואתה אל תירא עבדי יעקב נאום ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים וגו', אמר רבי יהודה מכאן (שם) כי אתך אני, אני דוקא, שרכונו בא להתחבר עמו לשכון עמו, אמר רבי שמעון יפה אומר רבי אבא שכתוב (שם ט') ושב יעקב ושקט ושאנן אין מחריד, ושב יעקב להקרא בשם אחר, שנאמר לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל, דבר אחר ושב יעקב למקום שנלקח משם, ושקט בעולם הזה, ושאנן בעולם הבא, ואין מחריד, ממלאך המות, משמע שהכל היה בו, רבי יצחק אמר הרי ביארו החברים, שכתוב ואת זרעך מארץ שבים, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים.

משה לא מת, אלא נאסף מן העולם והיה מאיר להשכינה, כמו השמש, ומכח זה מתקיימים האנשים בעולם ימים רבים

זוהר פרשת בראשית (ל"ז):

אמר רבי אלעזר כתוב ויאמר ה' לא ידון רוחי באדם בשגם הוא בשר, בשג"ם, זה משה שהוא מאיר להשכינה, ומכח זה מתקיימים האנשים בעולם ימים רבים, והיו ימיו מאה ועשרים שנה, רמז למשה שעל ידו ניתנה התורה, ובכך השפיע חיים לאנשים מן עץ חיים ההוא, וכך היה אלמלא שחטאו ישראל, זה שכתוב חרות על הלוחות, חירות ממלאך המות, שהרי עץ החיים היה נמשך למטה, וע"ז כתוב בשג"ם שהוא בשר עומד הדבר להשפיע רוח חיים, בשג"ם נאחז למטה ונאחז למעלה^[מ] ועל כן למדנו משה לא מת, אלא נאסף מן העולם והיה מאיר להשכינה, כמו השמש שאע"פ שנאסף מן העולם לא מת, אלא שהולך ומאיר להלבנה, כך משה.

זוהר פרשת תרומה (קנ"ז):

הקב"ה בלבדו התעסק בקבורתו של משה

ויקבר אותו בגי בארץ מואב וגו', אמר רבי יוסי כתוב (דברים ח') המוליכך במדבר הגדול והנורא וגו', הרי נתבאר שבמדבר ההוא שולט צד הטומאה, ואם תשאל הרי משה שנתעלה על כל בני העולם איך מת שם, לא כן שהרי משה נביא האמת לא היה ברשות

זוהר פרשת וזאת הברכה - יום ו'

מ. פירוש מדת התפארת מקבל שפע דלעילא מן ג' הראשונות ומשפיע למטה למלכות.

אותו המדבר, אלא בהר העברים, מהו העברים, מריבה^[מא] שהיו מריבים על אותו הר שרים העליונים שלמעלה, ולא נמסר ביד ממונה ומושל אחר, ונשאר כך עד שבא משה עבד נאמן והיה מושל עליו ונקבר שם, ולא נתעסק בו בקבורתו אלא הקב"ה בלבדו, שנאמר ויקבר אותו בגי, ויקבר אותו, מי, זה שכתוב בו בדרך נסתר (שמות כ"ד) ואל משה אמר, ולא נכתב מי הוא, ויקרא אל משה ולא כתוב מי הוא, אלא ודאי זה המקום ידוע הוא אצל החברים, ועל כן בהר ההוא לא שלט עליו אלא משה בלבדו, והוא נקבר שם ובשביל להודיע לכל דורות האחרים שבעולם שאותן מתי מדבר יקומו, השרה אותו לרועה ההוא שלהם ביניהם, להיות כלם בהתעוררות התחיה לעולם הבא.

זוהר פרשת בראשית (כ"א):

משה זכה בחייו מה שלא זכה בו יעקב, יעקב שמש בה בעולם ההוא, משה בעולם הזה

למדנו שיעקב משה ויוסף בדרך אחד הלכו, יעקב מת וגופו הכניסו בארץ הקדושה, יוסף מת וגופו לא נקבר בארץ הקדושה אלא עצמותיו, משה לא זכה לא לזה ולא לזה, מפני מה, אלא יעקב בעלה הראשון של השכינה היה, מת יעקב נדווגה בו במשה, ובזמן שמשה היה בעולם הזה היה פוקדה כראוי, והוא היה בעלה השני, יעקב הכניסוהו לארץ הקדושה גופו שלם, לפי שהוא בבחינת גוף, יוסף עצמותיו ולא גופו, לפי שהעצמות מורים על חיילות ומחנות שלמעלה, וכלם יוצאים מהמדרגה שנקראת צדי"ק, וצדי"ק נקרא צבאות, מה הטעם, לפי שכל צבאות ומחנות עליונים ממנו יוצאים, ולכן עצמותיו המורים על צבאות הכניסו לארץ, משה נשאר בחוץ לארץ ולא נכנס שמה לא גופו ולא עצמותיו, אלא שנכנסה השכינה לאחר שמת משה וחזרה לבעלה הראשון, וזה הוא יעקב, מכאן נשמע אשה שנשאת לשני אנשים, בעולם ההוא חוזרת לבעלה הראשון, משה נשאר בחוץ לארץ כיון שבעלה הראשון היה בארץ, משה זכה בחייו מה שלא זכה בו יעקב, יעקב שמש בה בעולם ההוא, משה בעולם הזה.

זוהר פרשת יתרו (פ"ח):

משה נסתלק בזמן עת רצון של כל הרצונות - מנחה של שבת, ולכן לא ידע איש את קבורתו

ולא ידע איש את קבורתו, אמר רבי יוסי בוא וראה בכל ששת ימי השבוע, כאשר מגיע השעה של תפלת מנחה שולט דין הקשה וכל הדינים נתעוררים, אבל ביום השבת כשמגיע זמן תפלת מנחה עת רצון של כל הרצונות נמצאת, והקדמון הקדוש מופיע רצון שלו, וכל הדינים נכנעים ונמצא רצון ושמחה בכל, ובאותו הרצון נסתלק משה נביא האמת והקדוש מן העולם, למען דעת שלא נסתלק בדין, ובשעה ההיא יצאה נשמתו בהרצון של

זיו הזוהר

מא. ענינו עברה, כמו עוכר ומתעבר על ריב לא לה.

הקדמון הקדוש ונגנזה בו, לפיכך ולא ידע איש את קבורתו כתוב, מה הקדמון הקדוש הוא נסתר של כל הנסתרות, ואינו נודע לעליונים ולתחתונים, אף כך נשמה הזאת שנגנזה בהרצון ההוא, שנתגלה בזמן תפלת המנחה של שבת, כתוב בה ולא ידע איש את קבורתו, שהוא נסתר מכל נסתרות העולם, ודין לא שלט בו, אשרי חלקו של משה.

~~~~~  
 זוהר פרשת ויקהל (רט"ו).

### משה פניו כפני השמש, ויהושע כפני הלבנה יהוש"ע, זה הוא סוד השלמות של הלבנה

ויהושע בן נון מלא רוח חכמה וגו', אמר רבי שמעון בכמה מקומות שלמדנו שמשה פניו כפני השמש, ויהושע כפני הלבנה<sup>[מב]</sup> שאין אור להלבנה אלא אור השמש כאשר הוא מאיר להלבנה והלבנה מתוך אור השמש נתמלאית, וכאשר נתמלאית אז עומדת בשלמות, שלמות של הלבנה איזו היא<sup>[מג]</sup> סוד של הכל הוא שנקראת דמות בסוד השם העליון הוי"ה, שהרי בשם הזה אינה עומדת אלא בזמן שנמצאת בשלמות, שהרי כמה שמות יש שהיא יורשת ונקראת בהם כפי השעה שעומדת בה, וכאשר עומדת בסוד השלמות שנשלמת מכל הצדדים, אז נקראת הוי"ה<sup>[מד]</sup> שאז השלמות שלה כמו שלמות העליון שיורשת הבת מאמה<sup>[מה]</sup>.

### יהוש"ע, זה הוא סוד השלמות של הלבנה

וזהו שכתוב (ויקרא כ"ג) ובחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה, וכתוב אך בעשור לחדש השביעי, והכל סוד אחד, כאשר תופיע המדרגה שנקראת עולם הבא עם סוד כל העשר ספירות על זה חדש השביעי, על זה נאמר בעשור לחדש השביעי<sup>[מו]</sup> וכאשר נשתלמת הלבנה בשלמות אחת ביניהם ע"ז נאמר בחמשה עשר, שהרי ה' נתחברת ונתחוקקת ביניהם, וזה סוד יה<sup>[מי]</sup> וכאשר עומדת בשם זה אז נתחבר בה וי<sup>[מח]</sup> ונתוסף היא גם בסוד של אות ה' כבתחלה<sup>[מט]</sup> טעם אחד כדי להתחוקק ולהתחבר בסוד העליון, ועוד טעם אחד כדי ליתן טרף למטה, ואז עומדת הלבנה בשלמות לכל הצדדים למעלה ולמטה בסוד שם הזה הוי"ה, להיות הכל סוד אחד ושלמות אחת, יהוש"ע, זה הוא סוד השלמות

~~~~~  
 זיו הזוהר

בחמשה עשר, חמשה רמז על אות ה' שורש המלכות, ועשור רמז על י' ספירות דבינה. מז. כאן מתחיל לפרש הסוד איך נקראת המלכות בשם הוי"ה, וזהו שאמר ורזא דא יה, היינו שעל ידי עליה זו מאירה האותיות יה במלכות. מח. היינו הארת התפארת במלכות, כי כאשר המלכות נתעלית בבינה נתעלה התפארת במלכות, ושם נעשה הזיוג. מט. כאשר יש לה ג' אותיות יה"ו נתוסף לה גם האות ה' זו האות שלה מתחלה, וההוספה היא לבעבור ב' ענינים, א', להתדמות ברזא דלעילא עם שם הוי"ה בשלמות, ב', שע"ז בא לה כח להשפיע

מב. הארת משה מתפארת והארת יהושע ממלכות. מג. פירוש איך היא שלמות המלכות, ומבאר דהיינו כשהיא נשתלמת לחיות דמוח בסוד שם הוי"ה, לא אות ה' בלבד, ולא השם אדנ"י בלבד, ולא השם אלהים הלבד, אלא שם הוי"ה בשלמות, והולך ומפרש איך נעשה כך. מד. בסוד אתה אחד ושמן אחד, את"ה תפארת, ושמן"ך מלכות, אח"ד ננתבאר שמרמז על י' ספירות. מה. פירוש שהמלכות נתעלית ונכללת באמא דילה שהיא הבינה. מו. חודש השביעי היינו מלכות, בעשור היינו י' ספירות דבינה שנקראת עולם הבא, וכן הרמז של

של הלכנה באותיות האלו^[ג] בן נון, נו"ן ודאי, שהרי נ' סוד של הלכנ"ה היא^[נא] מלא רוח חכמ"ה בודאי, לפי שנקודה העליונה שהיא נתפשט והוציא רוח^[נב] ורוח ההוא עושה היכל העליון^[נג] ורוח ההוא נתפשט עוד ונעשה ששה קצוות^[נד] ונתפשט אותו הרוח בחבור של כל אלה הקצוות ומלא אותם^[נה] ועשה היכל למטה ונתמלא הכל^[נו] ונעשה בו סוד שם הקדוש בשלמות אחת^[נז] ובשביל זה יהוש"ע מלא רוח חכמ"ה, יען כי סמך מש"ה את ידיו עליו, שהוא משפיע ברכות עליו והבאר נתמלאת ממנו^[נח].

זוהר פרשת בשלח (כ"ג):

אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה בחר בהם יותר מכל שאר האומות והקים להם נביא אמת ורועה נאמן

ולא קם עוד נביא בישראל כמשה וגו', רבי יהודה פתח (ירמיה א) בטרם אצרך בבטן ידעתוך וגו', אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה בחר בהם יותר מכל שאר האומות, ומגודל האהבה שאוהב אותם הקים להם נביא אמת ורועה נאמן, ועורר עליו רוח הקודש יותר מכל שאר נביאי האמת, והוציאו מחלקו ממש, ממה שהפריש יעקב מבניו להקב"ה שבט לוי, וכיון שהיה שבט לוי שלטו הקב"ה ועטרו בכמה עטרות, ומשח אותו בשמן משחת קודש שלמעלה, ואז הוציא מבניו רוח קדוש לעולם, ויחגורוהו בחגורות קדושות של אמונה רבה.

זיו הזוהר

אצילות, והיינו שורש קדושת מרע"ה. **נו.** זו המלכות. **נז.** פי שבזה ההיכל דהיינו מלכות נשתלם השם הוי"ה כנזכר לעיל. **נח.** פירוש סוד זה הפסוק ויהושע בן נון מלא רוח חכמה, שהמלכות נתמלאה מהארת החכמה, יען כי סמך משה ידיו עליו, היינו כח הדעת שורש משה, והבאר היינו המלכות נתמלאית בשפע מן החכמה.

למטה, ואז המלכות בשלמות. **נ.** יהוש"ע מרמז על מדת המלכות כשהיא בשלמות עם אותיות הוי"ה. **נא.** אות נ' רמז על מלכות. **נב.** אות י' היא שורש ספירת החכמה, הוציא רוח הוא סוד הדעת. **נג.** זו הבינה. **נד.** היינו ו' ספירות מן חסד עד מלכות סוד עלמא דדכורא. **נה.** ככתוב ובדעת חדרים ימלאו, כדאיתא מלגו איהו שם מ"ה דאיהו אורת